

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 208. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117541824/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

fortalte hun om de mange senere Nætter, da hun havde drømt om den ensomme Fange, der straffedes for hendes Skyld: Naar hun laa i sin mørke Seng, var der kommet over hende en forunderlig Nysgerrighed efter at tænke sig hans Lod dernede, og alt som Sønnen tog hende og Drømmene forjog de bitre haarde Tanker, blev hendes Hjerter mildere, og Solen skinnede over hendes Drømmesyner som hin Forårsdag over de konvalgrønne Skove, og mangen Nat eller Morgen var hun vaagnet med et besynderligt hedt Savn i sine Tanker og med sin Mund besmittet af friske Drømmekys, og da var hun gaaet i Rette med sit eget svage Hjerter og havde opflammet sig selv til Trods og Had, saa hun intet havde gjort for at mildne Fangens Skæbne.

Nu begreb hun den lønlige Nattevækst, hendes Kærlighed havde faaet: Som en Urt, der spirer i Maanelys, havde den suget Lys af de halvklare Drømme; men Dagens Sol havde med sit stærke Skin afsvedet den spinkle farvefine Blomst, hendes Elskov skød ved Nat, og kun dens dybe Rødder havde levet dybt i uigennemtrængeligt Mørke for i næste Drøm at vove sig frem i Blomst paa ny.

Men hvorledes havde Sølvener kunnet gæste